

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Cobzac Elena

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Stahu Boris Xxxxx, născut la xxxxx, originar mun. Xxxxx și domiciliat în mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 05.07.2019-16.01.2020*
2. *instanța de apel: 12.02.2020-01.12.2021*
3. *instanța de recurs: 04.04.2022-18.05.2022*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Stahu Boris Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Stahu Boris, la data de 22 ianuarie 2019, în jurul orei 21:00, aflându-se în stare de ebrietate, pe strada Alba Iulia, 75/23, mun. Chișinău, acționând cu intenții huliganice, în incinta berăriei, fără careva motiv, i-a acostat pe soții Puiu Alexandru și Puiu Mariana, numindu-i cu cuvinte necenzurate și amenințându-i cu aplicarea violenței, având la sine o coadă din lemn a unui topor, dar și 2 cuțite, o perioadă îndelungată de timp, cu o deosebită obraznicie, încălcând în mod insistent ordinea publică, în loc public, împotrivindu-se totodată încercărilor persoanelor prezente în localul respectiv de a stopa acțiunile huliganice ale acestuia, în consecință a produs o încălcare grosolană a ordinii publice, pentru ce a fost imobilizat de către colaboratorii de poliție, solicitați la fața locului.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza prevederilor art. 287 alin. (3) Cod penal, după indicii - *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, savârșite cu încercarea aplicării armei pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri judecătorești prin care lui Stahu Boris recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, de a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată de adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019 și prin cumul parțial, a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei de către inculpat în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința de lăsat fără modificări.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a invocat următoarele aspecte:

- cu toate că instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de personalitatea acestuia și de caracteristica acestuia în societate, dar și de norma legală privind aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni. Menționează faptul că, Boris Stahu este predispus de a comite infracțiuni, anterior inculpatul fiind recunoscut vinovat de săvârșirea aceluiași tip de infracțiune;

- instanța, la individualizarea pedepsei penale, urma a pune valoare pe aceste date, care caracterizează persoana inculpatului, întrucât este evident că, acesta și-a educat un sistem degradat de valori sociale, fiind nejustificată stabilirea unei pedepse prea blânde sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, atât timp cât inculpatul, a demonstrat faptul neconștientizării gradului de pericol social al faptelor săvârșite, efectul preventiv al pedepsei anterior aplicate fiind în totalitate ignorat;

- tolerarea comportamentului inculpatului, prin adăugarea parțială a unei pedepse diminuate este nejustificată. Conștientizând faptul că, el nu este pedepsit efectiv și proporțional pentru fapta săvârșită, inculpatul va deveni mult mai încrezut în impunitatea sa și, ca urmare, va continua să mai săvârșescă infracțiuni;

- pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în privința condamnatului Boris Stahu nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, dar și personalității lui. Pedeapsa prea ușoară care a fost aplicată inculpatului, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2019 inculpatul Boris Stahu, a fost condamnat la 2 ani și 6 luni închisoare, executarea fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2019, s-a casat parțial sentința primei instanțe, pronunțându-se o nouă hotărâre, prin care inculpatul Boris Stahu a fost condamnat la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- instanța urma să aplice norma prevăzută la art. 84 alin. (4) Cod penal.

3.2 Avocatul Guțan Marcel, în numele inculpatului Stahu Boris, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit

pentru prima instanță, după cum urmează: Stahu Boris să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei stabilit prin noua decizie, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2019, de a-i stabili pedeapsă definitivă lui Stahu Boris sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, de a dispune executarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, restul pedepsei penale cu închisoarea pe un termen de 1 (unu) an și 6 (luni) se suspendă condiționat cu stabilirea termenului de probațiune de 2 (doi) ani.

În motivarea cerințelor, avocatul a invocat următoarele aspecte:

- consideră sentința, în privința măsurii de pedeapsă stabilită fiind nefondată, nemotivată, neîntemeiată și pasibilă casării, or în cadrul procesului penal inculpatului Stahu Boris Xxxxx i-a fost violat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din CEDO;

- instanța de fond neîntemeiat aplicând o pedeapsă mai aspră, inculpatului Stahu Boris neținând cont de principiul individualizării pedepsei conform art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal;

- instanța de fond neîntemeiat nu a constatat circumstanțele atenuante în prezenta cauză penală în privința lui Stahu Boris și anume: a contribuit activ la descoperirea infracțiunii în cauză, comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, a recunoscut vina în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prin ce a contribuit la soluționarea cauzei penale în procedură simplificată cât mai operativ, cu cheltuieli reduse, se căiește sincer, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, părțile vătămate nu au pretenții materiale și morale față de inculpat, s-au împăcat, însuși părțile vătămate au solicitat în ședința de judecată o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate, pe viitor a declarat cu responsabilitate că nu va mai încălca legea, regretă de cele întâmplate. Pornind de la cele expuse, partea apărării consideră că, circumstanțele atenuante micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, iar pedeapsa aplicată de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani este prea aspră, în privința lui Stahu Boris fiind echitabil aplicarea unei pedepse mai blânde;

- instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală;

- având în vedere că inculpatul Stahu Boris a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea unei alte infracțiuni conform art. 287 alin. (3) Cod penal săvârșită înainte de pronunțarea sentinței pe cauza penală menționată supra, partea apărării solicită în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, ca să fie adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 08.10.2019, pedeapsa stabilită prin prezenta sentință;

- inculpatul Stahu Boris își recunoaște vina, se căiește sincer de comiterea infracțiunilor în cauză, nu este dependent de alcool și droguri, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog;

- în cadrul ședințelor preliminare a depus o cerere că își recunoaște vina în săvârșirea faptelor infracționale indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se examineze pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, prin ce a contribuit la soluționarea cauzelor penale cât mai operativ, cu cheltuieli reduse;

- reieșind din totalitatea circumstanțelor atenuante stabilite, de personalitatea sa, ce nu prezintă pericol pentru societate, a recunoscut vina, se căiește sincer, este tânăr, precum și de comportamentul învinuitului în timpul și după consumarea infracțiunii, pe viitor a declarat cu responsabilitate că, nu va mai încălca legea, circumstanțe agravante în procesul penal nu au fost stabilite, micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, partea apărării consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului Stahu Boris este posibilă, în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, cu cumularea parțială a pedepselor, aplicarea unei pedepse penale, sub formă de condamnare, cu suspendarea parțială a executării pedepsei conform prevederilor art. 90¹ Cod penal;

- consideră justificată aplicarea unei pedepse minimale echitabile faptei săvârșite față de inculpatul Stahu Boris și în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, cumularea parțială a pedepselor și aplicarea unei pedepse penale definitivă, sub formă de condamnare, cu suspendarea parțială a executării pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, apelul declarat de avocatul Guțan Marcel, în numele inculpatului Stahu Boris a fost respins ca nefondat. A fost admis apelul declarat de procuror, fiind casată sentința în partea individualizării pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță și anume: lui Stahu Boris recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2019, i-a fost stabilit lui Stahu Boris pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Celelalte dispoziții din sentință au fost menținute.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt, just a aplicat în speță normele de procedură penală și vinovăția inculpatului care a fost dovedită, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului. Vinovăția inculpatului Stahu Boris în comiterea infracțiunii a fost dovedită pe deplin în baza probelor administrate la cauza penală. Respectiv, acțiunile inculpatului,

corect au fost calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite cu încercarea aplicării armei pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Sentința primei instanțe a fost contestată de partea acuzării și de partea apărării numai în partea individualizării pedepsei penale, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Infrațiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 ani la 7 ani.

În corespundere cu prevederile art. 16 Cod penal, infrațiunea săvârșită de către Stahu Boris, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Așadar, având în vedere faptul că, inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, care prevede că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Prin urmare, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se stabilesc noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În speța examinată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond în mod întemeiat a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivele acestei fapte, de persoana celui vinovat, inclusiv de faptul că, inculpatul Stahu Boris pe banca acuzațiilor se află nu pentru prima dată, anterior a avut conflict cu legea, se caracterizează satisfăcător, se află în relații de concubinaj, a recunoscut vina, părțile vătămăte careva pretenții atât materiale, cât și morale față de inculpat, nu au. Circumstanțe ce atenuază răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, de către instanța de fond au fost stabilite recunoașterea vinovăției și căința sinceră. La fel, circumstanțe agravante pentru inculpatul Stahu Boris, conform art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a stabilit.

Potrivit materialelor cauzei, inculpatul Stahu Boris, prin sentința Judecătoriei Chisinau sediul Buiucani din 24 aprilie 2019, a fost condamnat la 2 ani 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 3 ani, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Însă, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2019, s-a casat sentința, pronunțându-se o hotărâre nouă, prin care inculpatul Stahu Boris a fost condamnat la 2 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În acest sens, Stahu Boris având conflict cu legea, nu a făcut concluzii respective și nu a mers pe calea corijării și nu a conștientizat gravitatea faptelor săvârșite, din nou a comis o infracțiune similară prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, ținând cont de sancțiunea normei penale imputate făptuitorului, de gradul prejudiciabil al faptei comise, precum și de persoana inculpatului, se atestă că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii reprezintă un incident în viața inculpatului, instanța concluzionează că persoana vinovată poate fi corectată și reeducată doar prin aplicarea unei pedepse în formă de închisoare cu executare reală.

Sub acest aspect, au fost respinse ca fiind declarative alegațiile apărătorului invocate în apel, or pedeapsa solicitată de avocatul inculpatului Stahu Boris cu suspendarea parțială a executării pedepsei nu va contribui la atingerea scopului pedepsei penale, nu va corecta și resocializa inculpatul, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, recunoașterea vinei de către inculpat și examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale potrivit prevederilor art.364¹ din Codul de procedură penală, nu îndreptățește fapta comisă de el și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, care nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a lui, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea unor astfel de infracțiuni.

Din aceleași considerente, solicitarea apărătorului de aplicare a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea parțială a executării pedepsei în privința inculpatului Stahu Boris a fost respinsă, instanța de apel considerând că pedeapsa solicitată nu va constitui un remediu eficient în atingerea scopului pedepsei penale, conform prevederilor art. 61 Cod penal și anume, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea comiterii unor noi infracțiuni atât de către acesta cât și de alte persoane, precum și prevenirea cazurilor de eschivare cu reavoință a condamnaților de la executarea pedepselor non-privative de libertate, existînd un dubiu rezonabil că o asemenea pedeapsă va fi ignorată și nu va fi executată de către inculpat.

La stabilirea pedepsei date, s-a luat în considerație recunoașterea vinei de către inculpat, atitudinea inculpatului față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și de principiile morale și de faptul că anterior acesta a fost condamnat, însă inculpatul careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării săvârșind o nouă infracțiune.

Astfel, instanța de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță în speța dată își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Stahu Boris, or aplicarea unei pedepse definitive de 2 (doi) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte inclusiv, ce ține de comportamentul său. De asemenea, la stabilirea pedepsei s-a luat în calcul amploarea și pericolul infracțiunii săvârșite. Asemenea fapte în mod cert afectează relațiile din societate menite să protejeze dreptul la sănătatea persoanei, inclusiv la un mediu de conviețuire agreabil. Prin

urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia, conduita inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor. Or, inculpatul Stahu Boris cu toate că în instanța de fond a dat declarații privind recunoașterea vinovăției, însă în instanța de apel s-a eschivat de a se prezenta și a fost anunțat în căutare.

Instanța de apel a reținut că, corectarea și reeducarea inculpatului Stahu Boris este posibilă doar prin izolarea de societate, dar nu după cum solicită avocatul în apelul depus prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, de a dispune executarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 (unu) an și 6 (sase) luni în penitenciar de tip semiînchis, restul pedepsei penale cu închisoarea pe un termen de 1 (unu) an și 6 (luni) de suspendat condiționat cu stabilirea termenului de probațiune de 2 (doi) ani.

Având în vedere inclusiv și faptul că, în instanța de apel inculpatul s-a eschivat de a se prezenta, a dat dovadă de lipsă de respect față de instanță, dar și a dus la tergiversarea examinării cauzei, cu toate că știa de apelul depus de avocatul Marcel Guțan în interesele inculpatului Stahu. Totodată, la stabilirea pedepsei, s-au luat în considerație și eforturile întreprinse de autoritățile statului pentru a diminua numărul infracțiunilor, ținând cont de consecințele unor astfel de infracțiuni și de atitudinea inculpatului în vederea conștientizării faptei comise.

În acest context, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Așadar, în viziunea instanței de apel, anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală pe o perioadă de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis - este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat. Pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de către acesta, cât și personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

Subsecvent, reieșind din cele menționate mai sus, instanța de apel a reiterat faptul că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2019, s-a casat sentința primei instanțe (Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 24 aprilie 2019 prin care inculpatul Stahu Boris a fost condamnat la 2 ani 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 3 ani, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal) și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care inculpatul Stahu Boris a fost condamnat la 2 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel a stabilit în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, necesitatea de a cumula parțial pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel

Chișinău din 08.10.2019 și de a-i aplica lui Stahu Boris pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi holărîri, potrivii modului stabilit, pentru prima instanță și anume: Stahu Boris sa fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art 287 alin. (3) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei stabilit prin noua decizie, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2019, de a-i stabili pedeapsa definitivă lui Stahu Boris sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, de a dispune executarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, restul pedepsei penale cu închisoarea pe un termen de 1 (unu) an și 6 (luni) să fie suspendat condiționat cu stabilirea termenului de probațiune de 2 (doi) ani.

În drept recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10) Cod de procedură penală și indică aceleași motive pe care le-a invocat în apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Guțan M. în numele inculpatului, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale,*

nefiind de acord cu faptul că, instanța de apel a refuzat nemotivat solicitările de a întreprinde toate măsurile de rigoare de citare, de căutare a lui Stahu B., la fel și dezacordul cu condamnarea la pedeapsă reală cu închisoare, solicitând aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse minimale și a prevederilor art. 90¹ Cod penal.

Ce ține de temeiul prevăzut la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și invocat de recurent, Colegiul penal menționează, că acest temei poate fi aplicat atunci când cauza a fost judecată în prima instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Din textul recursului declarat se evidențiază, că apărătorul critică, că instanța de apel a refuzat nemotivat solicitările de a întreprinde toate măsurile de rigoare de citare, de căutare a lui Stahu B., însă reieșind din materialele dosarului supus judecării, Colegiul atestă, că inculpatul a fost citat în ședințele de judecată a instanței de apel pentru data de 15.04.2020, 29.09.2020, 12.05.2021, 06.10.2021 (f.d.151, 158, 160, 177, 182, 187), astfel la data de 30.09.2021, a fost dispusă aducerea silită a acestuia (f.d.191-192), iar conform raportului prezentat de IP Centru (f.d.190), nu a fost posibil de stabilit locul aflării, iar din discuții cu vecinii, nu a fost văzut de mult timp. Astfel, prin încheierea din 06 octombrie 2021 (f.d.193-197), inculpatul Stahu B. a fost anunțat în căutare. Astfel, în ședința de judecată din data de 01 decembrie 2021, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării cauzei, inclusiv în lipsa inculpatului, avocatul acestuia Guțan M. a considerat posibil, astfel instanța de apel întemeiat a examinat cauza în lipsa acestuia, care era anunțat în căutare, conform înștiințării IP Buiucani (f.d.199).

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

De asemenea, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond, în partea condamnării la pedeapsă reală cu închisoare, solicitând aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse minimale și a prevederilor art. 90¹ Cod penal.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 287 alin. (3) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra securității publice și a ordinii publice, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 134), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de 3 la 7 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Stahu B., prin decizia instanței de apel a fost casată parțial sentința, în partea individualizării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Stahu B. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa minimă sub formă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal prin cumul parțial al pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2019, i-a fost stabilită lui Stahu Boris pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Celelalte dispoziții din sentință au fost menținute.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a respins ca nefondat apelul avocatului Guțan M. în numele inculpatului, a admis apelul declarat de procuror și a casat parțial sentința, aplicându-i inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, la fel fiindu-i aplicate și prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal. Instanța de apel motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea parțială a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune, conform art. 90¹ Cod penal.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont că, fapta inculpatului se califică ca fiind una gravă, de motivele acestei fapte, de persoana celui vinovat, inclusiv de faptul că, inculpatul Stahu Boris pe banca acuzațiilor se află nu pentru prima dată, anterior a avut conflict cu legea, se caracterizează satisfăcător, se află în relații de concubinaj, a recunoscut vina, părțile vătămate careva pretenții atât materiale cât și morale față de inculpat, nu au.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, au fost stabilite recunoașterea vinovăției și căința sinceră. La fel, circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

La fel, instanța de apel întemeiat a reținut că, potrivit materialelor cauzei inculpatul Stahu Boris, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2019, a fost condamnat la 2 ani 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis. În acest sens, Stahu Boris având conflict cu legea, nu a făcut concluzii respective și nu a mers pe calea corijării și nu a conștientizat gravitatea faptelor săvârșite, din nou a comis o infracțiune similară prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că instanța de apel întemeiat a constatat că, pedeapsa solicitată de avocatul inculpatului Stahu Boris cu suspendarea parțială a executării pedepsei nu va contribui la atingerea scopului pedepsei penale, nu va corecta și resocializa inculpatul, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, recunoașterea vinei de către inculpat și examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, nu îndreptățește fapta comisă de el și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, care nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a lui, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea unor astfel de infracțiuni.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că, nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și cu executarea parțială a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, în baza art. 90¹ Cod penal, deoarece

personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, deoarece se atestă faptul că, comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Stahu B. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei cu suspendarea parțială a executării acesteia, în baza art. 90¹ Cod penal, nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul este tânăr, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu este dependent de alcool și droguri, părțile vătămate nu au pretenții materiale și morale, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză au fost luate în considerație de instanța de apel, însă acestea nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel, ținând cont de personalitatea inculpatului.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 5), 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Stahu B., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Stahu Boris Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 09 iunie 2022.

Președinte

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie